Dosarul nr.2-1783/2025

HOTĂRÎRE
în numele Legii

17 martie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, judecătorul ȚONOV Irina

Grefier ONICA Ana Maria

cu participarea reclamantei Osadciuc Diana și pîrîtului Cojocaru Adrian,

în absența reprezentantului Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica mun.Chișinău, care a solicitat examinarea cauzei în absența sa,

examinînd în ședință de judecată, publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Osadciuc Diana, prin intermediul avocatului Eșanu Oxana, către Cojocaru Adrian, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, sec.Botanica, mun. Chișinău, cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

a c o n s t a t a t

La *****, Osadciuc Diana a înaintat o cerere de chemare în judecată către Cojocaru Adrian, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, sec.Botanica, mun. Chișinău, cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii, a indicat că din relația de căsătorie încheiată între Osadciuc Diana și Cojocaru Adrian, a rezultat copilul minor *****, născut la data de *****. A menționat reclamanta că copilul minor actualmente se află la întreținerea și educația exclusivă a mamei.

A evidențiat faptul că după o perioada de 4 ani de conviețuire, relațiile între soți s-au înrăutățit.

După ce s-a născut copilul, tatăl refuza propunerile de încadrare în cîmpul muncii, indemnizațiile pentru creșterea copilului nu ajungeau la mama, astfel s-a decis desfacerea căsătoriei la oficiul stării civile. Potrivit certificatul de divorț nr. ***** căsătoria a fost desfăcută.

Susține că chiar și pe parcursul căsniciei, tatăl manifesta puțin interes față de copil, iar implicarea lui în educație, susținere și dezvoltare practic nu exista.

Pentru o bună educație, pentru o dezvoltare psihico-emoțională și pentru o garanție a interesului suprem a copilului solicită stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama Diana Osadciuc.

Afirmă că cele mai importante aspecte la încredințarea minorilor către un părinte sau altul sunt: nevoile fizice, emoționale și psihologice ale copiilor, inclusiv nevoia lor de stabilitate, opiniile și preferințele copiilor în măsura în care acestea pot fi verificate în mod rezonabil, natura, forța și stabilitatea relației dintre copii și fiecare dintre cei doi soți, capacitatea fiecăruia dintre părinți de a îngriji copiii și de a răspunde nevoilor acestora, cît și istoricul îngrijirii copiilor, valorile și comportamentul moral al fiecărui părinte.

Relatează că instanța urmează să rețină principiul interesului superior al copilului care reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea acestuia reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au reflectat-o.

Atenționează asupra faptului că ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor. Astfel, a indicat că este cert că atât normele de drept naționale, cât și cele internaționale, stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care, indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, iar, părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Făcînd trimitere la prevederile stabilite la art. 3 al Convenției ONU cu privire la Drepturile Omului, art. 8 CEDO, art. 73, alin. (1) și (2) al art. 75 din Codul familiei, a indicat reclamanta că obligația de întreținere a părinților față de copiii lor, constă în asigurarea mijloacelor necesare creșterii și educării în temeiul solidarității familiale, precum și a raporturilor de rudenie, ce implică sprijin moral și material. A mai menționat că, fiind un drept personal al minorilor, aceste sume de bani sunt destinate pentru a asigura creșterea și dezvoltarea armonioasă a copiilor, un drept imperativ, or părinții au obligații de a asigura un trai decent copiilor nu un coș minim ce consum. Susține că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine părinților și aceștia trebuie să se conducă înainte de orice, după interesul superior al copilului, prevedere reglementată de cadrul legal pertinent, care instituie că părinților le revine în

primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viața necesară dezvoltării copilului.

Astfel, reclamantul constată că cuantumul pensiei alimentare nu poate fi limitat doar la satisfacerea necesităților minime ale copilului, ori este necesar de a asigura minorului condiții materiale necesare pentru o dezvoltare fizică și socială adecvată.

Solicită stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama Osadciuc Diana, încasarea din contul pârâtului Cojocaru Adrian a pensiei de întreținere în cuantum de 1/4 din veniturile acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10 400 lei.

În ședința de judecată reclamantul Osadciuc Diana a susținut cererea de chemare în judecată a solicitat admiterea acesteia, prin stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea din contul pîrîtului Cojocaru Adrian a pensiei de întreținere pentru copilul minor în cuantum de ¼ din veniturile acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată.

Reprezentantul reclamantului Osadciuc Diana, avocat Eşanu Oxana a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată prin stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea din contul pîrîtului Cojocaru Adrian în beneficiul reclamantei Osadciuc Diana a pensiei de întreținere pentru copilul minor în cuantum de ¼ din veniturile acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10 400 lei.

Pîrîtul Cojocaru Adrian în ședință de judecată a susținut parțial cererea, a recunoscut pretenția privind stabilirea domiciliului copilului cu mama și achitarea pensiei de întreținere a copilului minor, nu a recunoscut pretenția privind achitarea cheltuielilor de judecată.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Direcţiei pentru protecţia drepturilor copilului sectorul Botanica mun.Chişinău în ședință de judecată nu s-a prezentat și nici au prezentat poziția sa pe marginea cauzei în speță.

Apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul instanța de judecată va admite cererea de chemare în judecată pentru argumentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Conform prevederilor art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, „Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.”.

Art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”.

Conform prevederilor art. 121 Cod de procedură civilă, „Instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului”, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede „Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.”.

Potrivit prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă „Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în şedință de judecată.”.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.”.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede „Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei.”.

Analizînd materialele dosarului și probele prezentate, instanța a stabilit cu certitudine că la data de *****, s-a născut copilul *****, părinții fiind: tatăl Cojocaru Adrian și mama Osadciuc-Cojocaru Diana, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria și nr. *****. (f.d. 10).

Potrivit certificatului de divorț seria și nr. *****, la data de ***** a fost desfăcută căsătoria încheiată între Cojocaru Adrian și Osadciuc-Cojocaru Diana. (f.d. 11).

Conform cerințelor stabilite la alin. (1) și (2) al art. 58 Codul familiei, (1) Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. (2) Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul

cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

În corespundere cu cerințele stabilite la art. 60 din Codul familiei, (1) Părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. (3) Părinţii sînt obligaţi să asigure frecventarea de către copil a şcolii pînă la sfîrşitul anului de învăţămînt în care acesta atinge vîrsta de 16 ani. Instituţia de învăţămînt şi forma de instruire sînt alese de către părinţi, cu luarea în considerare a opiniei copilului. (4) Litigiile dintre părinţi privind educaţia şi instruirea copiilor se soluţionează de către autoritatea tutelară locală, iar decizia acesteia poate fi atacată pe cale judecătorească. Autoritatea tutelară recomandă părinţilor să se adreseze unui mediator pentru soluţionarea litigiului.

Potrivit art. 63 Codul familiei, (1) În cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (1^1) În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. (2) Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) (3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, în care va conține, după caz, și informația disponibilă privind actele de violență în această familie și persoana agresorului familial. (4) În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. (5) În cazul indicat la alin. (4), părintele care locuiește separat de copil

are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, instanța a constatat că din relațiile de căsătorie a părților a rezultat copilul minor *****, născut la *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere anexat la dosar.

Ținînd cont de vîrsta fragedă a copilului instanța va stabili domiciliul copilului minor cu mama, în condițiile în care aceasta dispune de condiții necesare pentru creșterea și dezvoltarea copilului și recunoașterea acestei pretenții de către pîrît.

Or, la stabilirea domiciliului copilului minor pe lîngă afectul și atașamentul acestuia, este necesară și existența premiselor de a crește copilul într-un mediu favorabil, fiind necesară atît latura materială, cît și cea spirituală.

Din considerentele menționate instanța de judecată, ajunge la concluzia de a stabili domiciliul fiului minor a părților *****, născut la *****, cu mama copilului Osadciuc-Cojocaru Diana.

Conform prevederilor stabilite la art. 75 Codul familiei, (1) Pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii. (2) Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.(3) În cazul în care unii copii rămîn cu un părinte, iar alţii - cu celălalt, pensia de întreţinere plătită în favoarea părintelui mai puţin asigurat se stabileşte într-o sumă bănească fixă, determinată conform art.76.

Potrivit cerințelor stabilite la art. 76 Codul familiei, (1) În cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. (2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină

de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform prevederilor art.18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

Conform art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, prevede că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art.18 alin.(1) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

În conformitate cu art.99 alin.(1) Codul familiei, instanţa judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreţinere de la data depunerii cererii.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea pensiei de întreținere, apreciind cumulul de probe prezentate de părți, prin prisma normelor legale citate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite pretenția dată.

Instanța de judecată a stabilit că reclamanta Osadciuc Diana dispune de condiții necesare pentru creștereea și dezvoltarea copilului minor. Prin urmare, se constată că starea materială a reclamantei îi permite să educe copilul. Or, starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei.

În ședința de judecată reclamanta a explicat că copilul, care este de o vîrstă fragedă, are nevoie de întreținerea permanentă din partea tatălui.

Ținînd cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, de menținerea echilibrului între drepturilor copilului de a fi întreținut de către ambii părinți și de obligația ambilor părinți de a asigura dezvoltarea și creșterea copilului, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte, instanța de judecată încasează pensie de întreținere de la tatăl copilului, fiindcă mama copilului nu trebuie să suporte povara ambilor părinți de una singură. Mai mult, este inadmisibil să fie lăsat copilul fără întreținere, avînd în vedere că copilul minor are nevoie de condiții corespunzătoare în vederea dezvoltării armonioase.

Totodată instanța atenționează asupra faptului că relațiile între soți nu trebuie să afecteze interesele copilului. Interesul superior al copilului potrivit practicii CEDO prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore împotriva Franței nr.40.03/98, paragraful 59): pe de o parte să garanteze copilului evoluție într-un mediu sănătos, pe de altă parte să mențină legăturile acestuia cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale.

Deasemenea, instanța de judecată menționează că art.18 al Convenție ONU cu privire la drepturile copilului stabilește principiul, potrivit căruia ambii părinți au o responsabilitate primară comună de creșterea copiilor lor, iar statul trebuie să-i sprijine în această acțiune.

La fel, cuantumul întreţinerii nu poate fi stabilit doar din minimul existenței, avînd în vedere că copiii necesită alimentație corespunzatoare, îmbrăcăminte, încălţăminte, locuinţă, servicii comunale, transport, medicamente, jucării, etc., care sunt imposibil de procurat din contul limitei minime de existență.

Totodată, tatăl copilului este obligat să-și întreţină copilul minor. Din aceste motive, instanţa de judecată va stabili cuantumul pensiei de întreţinere a minorului reieșind din cerințețe pe care le-a cerut reclamantul, în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri, plătită lunar, începînd cu ***** pînă la atingerea majoratului de către copil.

Instanța de judecată reiterează că normele de drept stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării acestuia le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului, deoarece oricăriu copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică,

mintală, spirituală, morală și socială, iar părinții care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Astfel, instanța va dispune încasarea de la Cojocaru Adrian în beneficiul mamei copilului Osadciuc Diana pensie de întreținere a fiului minor a părților *****, născut la *****, în mărime de 1/4 din salariu și/sau alte venituri, plătită lunar, începînd cu *****, pînă la atingerea majoratului de către copil.

Totodată, instanța de judecată menționează că potrivit art.85 alin.(1) din Codul de procedură civilă și pct. 1.1.2 din Anexa nr. 2 din Legea nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de plata taxei de stat reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

Conform cerințelor stabilite la alin. (1) al art. 94 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

În acest context, instanța de judecată stabilește că, reclamantul a fost scutit de drept de la achitarea taxei de stat necesară pentru examinarea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere a copilului, iar pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Deaceea, odată cu admiterea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere, prin prizma normelor de drept sus citate, instanța de judecată urmează sa încaseze de la pîrît la bugetul de stat taxa de stat în sumă de 150 (una sută cincizeci) lei, plată de care reclamanta a fost scutită la depunerea acțiunii.

Potrivit prevederilor stabilite la art. 84 alin. (4) Cod de procedură civilă, (4) Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. [Art.84 al.(4) textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire,

amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.” și textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” declarat neconstituțional prin HCC20 din 26.09.24, MO423-426/10.10.24 art.155; în vigoare 26.09.24].

Prin urmare instanța va încasa din contul pîrîtului în beneficiul reclamantei taxa de timbru achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 200 lei, fapt confirmat prin confirmarea de achitare a notei de plată seria și nr. ***** în sumă de 200 lei.

Totodată, instanța de judecată atestă că reclamantul a suportat cheltuieli în legătură cu acordarea asistenței juridice, acest fapt se confirmă prin chitanța la dispoziția de încasare nr. 01 din 31 ianuarie 2025 în sumă de 10000 lei.

Prin urmare, avînd în vedere volumul de lucru efectuat de către avocat: întocmirea cererii de chemare în judecată, administrarea probelor, participarea în cadrul ședințelor de judecată, instanța consideră că suma de 10000 lei este reală, necesară și rezonabilă.

Astfel, instanța de judecată va încasa din contul pîrîtului Cojocaru Adrian în beneficiul reclamantei Osadciuc Diana cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 lei.

Potrivit prevederilor stabilite la pct. 1.8 din Anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, pentru cererile de stabilire a domiciliului copilului minor taxa de stat constituie 200 lei.

Astfel, instanța va încasa de la Cojocaru Adrian în beneficiul reclamantei Osadciuc Diana taxa de stat pentru pretenția cu caracter nepatrimonial în sumă de 200 lei.

în conformitate cu prevederile art.63, 75 din Codul familiei, art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată.

Se stabilește domiciliul fiului minor al părților *****, născut la *****, împreună cu mama copilului Osadciuc Diana.

Se încasează de la Cojocaru Adrian în beneficiul mamei copilului Osadciuc Diana, pensie de întreținere a fiului minor al părților *****, născut la ***** în cuantum de % (o pătrime) din salariu și/sau alte venituri, lunar, începînd cu ***** pînă la atingerea majoratului de către copil.

Hotărîrea judecătorească în partea în care pîrîtul este obligat la plata pensiei de întreținere se execută îmediat.

Se încasează de la Cojocaru Adrian la bugetul de stat, taxa de stat în sumă de 150 (una sută cincizeci) lei.

Se încasează de la Cojocaru Adrian în beneficiul reclamantei Osadciuc Diana cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 (zece mii) lei, taxa de stat pentru pretenția cu caracter nepatrimonial în sumă de 200 (două sute) lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței, judecătorul ȚONOV Irina

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că, judecătorul Țonov Irina este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărîrea motivată, textul integral al hotărîrii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Alexei Maria.

Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Alexei Maria